

2011. szeptember 14., szerda

14. úgy véli, hogy az EU hajléktalansággal kapcsolatos stratégiájának teljes mértékben meg kell felelnie a Lisszaboni Szerződésnek, amely előírja „a nemzeti, regionális és helyi hatóságok alapvető szerepét és széles mérlegelési jogkörét a tekintetben, hogy a felhasználók igényeihez a lehető legközelebb álló módon hogyan gondoskodjanak az általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtásáról, más által való ellátásáról, illetve megszervezéséről”; úgy véli, hogy a tagállamoknak kell meghatározni, hogy mire terjed ki a megfizethető és szociális alapú lakhatás biztosítása, valamint, hogy az EU hajléktalansággal kapcsolatos stratégiájának maradéktalanul meg kell felelnie a tagállamok szociális lakáshoz való juttatással kapcsolatos politikájának, amely jogilag rögzíti a társadalmi keveredés előmozdítása és a társadalmi szegregáció elleni küzdelem elvét;

15. kéri, hogy az EU Alapjogi Ügynöksége (FRA) foglalkozzon többet a rendkívüli szegénységnek és a társadalmi kirekesztésnek az alapjogokhoz való hozzáférés és az azok gyakorlása tekintetében kifejtett hatásaival, tekintettel arra, hogy a lakhatási jog érvényesülése kulcsfontosságú egy sor egyéb jog, például a politikai és szociális jogok gyakorlása szempontjából is;

16. sürgeti a Foglalkoztatási, Szociálpolitikai, Egészségügyi és Fogasztóvédelmi Tanácsot, hogy vitassa meg egy a hajléktalansággal kapcsolatos európai uniós stratégia kialakításának mikéntjét;

17. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Régiók Bizottságának, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, a szociális védelemmel foglalkozó bizottságnak, valamint az Európa Tanácsnak.

A szén-dioxid-mentes, éghajlatot befolyásoló emberi eredetű kibocsátásokkal kapcsolatos átfogó megközelítés

P7_TA(2011)0384

Az Európai Parlament 2011. szeptember 14-i állásfoglalása a nem CO₂ által okozott, éghajlatváltozással kapcsolatos emberi eredetű kibocsátásokra vonatkozó átfogó megközelítésről

(2013/C 51 E/14)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Egyesült Nemzetek éghajlat-változási keretegyezményéhez (UNFCCC) csatolt Kiotói Jegyzőkönyvre, és az ózonréteget lebontó anyagokról szóló bécsi egyezmény Montreali Jegyzőkönyvére,
- tekintettel az Európai Unió 2008. decemberi éghajlat-változási és energiaügyi csomagjára, és az egyes üvegházhatású fluorozott gázokról szóló 842/2006/EK rendeletre,
- tekintettel az üvegházhatást okozó gázkibocsátás 20 %-ot meghaladó csökkentésével kapcsolatos lehetőség elemzéséről és a szénátszivárgtatás kockázatának felméréséről szóló bizottsági közleményre (COM(2010)0265), valamint a „Nemzetközi éghajlat-politika Koppenhága után: Most kell cselekedni az éghajlatváltozással kapcsolatos globális szintű intézkedések újraindítása érdekében” című (COM(2010)0086), valamint „Az alacsony szén-dioxid-kibocsátású versenyképes gazdaság 2050-ig történő megvalósításának ütemterve” című (COM(2011)0112) bizottsági közleményekre,
- tekintettel az EP-nek az éghajlatváltozásról szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen a 2009. február 4-i „2050: A jövő ma kezdődik – Az éghajlatváltozással foglalkozó jövőbeni integrált uniós politikára vonatkozó ajánlások” című ⁽¹⁾, valamint az éghajlatváltozással foglalkozó koppenhágai konferencián (COP-15) elért eredményekről szóló, 2010. február 10-i állásfoglalásra ⁽²⁾, és a cancúni éghajlat-változási konferenciáról (COP-16) szóló 2010. november 25-i állásfoglalásra ⁽³⁾,

⁽¹⁾ HL C 67. E, 2010.3.8., 44. o.

⁽²⁾ HL C 341. E, 2010.12.16., 25. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0442.

2011. szeptember 14., szerda

- tekintettel eljárási szabályzatának 115. cikke értelmében a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élel-miszer-biztonsági Bizottság által feltett B7-0418/2011 számú szóbeli választ igénylő kérdésre (O-000135/2011 – B7-0418/2011), valamint a Tanács és a Bizottság nyilatkozatára,
- tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére és 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel az éghajlatváltozás és annak hatása egyértelmű és tudományosan alátámasztott tény, e globális kihívás kezelése gyors, összehangolt és nagyratörő, európai és nemzetközi szintű fellépés nélkül elkép-zelhetetlen;
- B. mivel a cancúni COP-16 megállapodásokat követően nemzetközivé vált az a célkitűzés, melynek értelmében az átfogó globális éves felszíni középhőmérséklet-növekedést 2 °C-ra kell korlátozni („a 2 °C-ra vonatkozó célkitűzés”);
- C. mivel a globális felmelegedésért felelős üvegházhatású gázok kibocsátását csak részlegesen szabályozza az Egyesült Nemzetek éghajlat-változási keretegyezményéhez (UNFCCC) csatolt Kiotói Jegyzőkönyv, azaz a szén-dioxid (CO₂), metán (CH₄), dinitrogén-oxid (N₂O), a fluorozott szénhidrogének (HFC), a perfluor-szénhidrogének (PFC) és a kén-hexafluorid (SF₆) vonatkozásában, míg más, a felmelegedést fokozó képességekkel rendelkező halogénezett szénhidrogénekre ózonlebontó képességük miatt a Montreali Jegyzőkönyv vonatkozik;
- D. mivel az üvegházhatású gázok a globális éghajlati rendszerben felmelegedést fokozó hatások tekinte-tében (sugárzásos fűtési index W/m²-ben kifejezve), valamint sugárzási jellegük és a légköri élettartamuk vonatkozásában különböznek egymástól; mivel az IPCC 2007-es negyedik értékelő jelentése szerint ez a felmelegedést fokozó hatás a szén-dioxid esetében 1,66W/m², a metán esetében 0,48W/m², a dinitro-gén-oxid esetében 0,16W/m², és a halogénezett szénhidrogének esetében 0,35W/m²;
- E. mivel az olyan szennyező gázok, mint a szén-monoxid (CO), nitrogén-oxid (NO_x), metán és más illékony szerves vegyületek, ózont képeznek a föld fölötti légkör legalsó, 10–15 kilométeres részében (troposzféra); mivel az iparosodás előtti korszak óta a metán, a szén-monoxid, az illékony szerves vegyületek és a nitrogén-oxid mennyisége nagymértékben nőtt, a troposzférában található ózon körül-belül 30 %-kal nőtt, és a globális felmelegedéshez való hozzájárulása a szén-dioxid által okozott felmelegedésnek (0,36W/m²) mintegy 20 %-a,
- F. mivel a korom - amely aeroszol, és a fosszilis tüzelőanyagok és biomassza tökéletlen égésekor kibo-csátott részecskék alkotóelemei között szerepel - kétféleképpen is globális felmelegedést okoz; a légkörben elnyeli a napsugárzást, ez felmelegíti a környező levegőt, míg a légkörben történő lerakódása sötétíté teheti a havat és a jeget és felgyorsíthatja az olvadást (0,10W/m²);
- G. mivel a 2 °C-os célkitűzés teljesítésének elmaradása óriási környezeti és gazdasági károkat okoz majd, többek között növeli az olyan éghajlati fordulópontok elérésének valószínűségét, amelyeknél a hőmér-sékleti szintek hatására megkezdődik a szén-dioxidnak és a metánnak a természetes nyelőkől és tározókból, például az erdőkből vagy az állandóan fagyott altalajból (permafrosztból) való felszabadu-lása, valamint korlátozódik a természet szén-dioxid-elnyelő képessége az óceánokban;
- H. mivel az ENSZ környezetvédelmi programja/Meteorológiai Világszervezet (UNEP/WMO) 2010-es tudo-mányos értékelő munkacsoport jelentése szerint a Montreali Jegyzőkönyv nagyban hozzájárult az üvegházhatású gázok globális csökkenéséhez; mivel 2010-ben, a Montreali Jegyzőkönyv értelmében, az ózonréteget lebontó anyagok éves kibocsátásának csökkenése évente körülbelül 10 gigatonnányi ki nem bocsátott szén-dioxidnak felel meg, amely körülbelül ötször nagyobb, mint a Kiotói Jegyzőkönyv első kötelezettségvállalási időszakára (2008-2012) vonatkozó éves kibocsátáscsökkentési célokban megjelölt mennyiség;

2011. szeptember 14., szerda

- I. mivel a Bizottság jelenleg vizsgálja felül az egyes fluortartalmú üvegházhatású gázokról szóló 842/2006/EK rendeletet;
1. megjegyzi, hogy az európai és a nemzetközi éghajlat-politikák elsősorban a szén-dioxid-kibocsátás hosszú távú csökkentésére fókuszáltak, például az energiahatékonyság növelése, a megújuló energiaforrások és más, alacsony szén-dioxid-kibocsátást célzó stratégiák révén;
2. felszólít egy átfogó európai éghajlat-politikára, amely a felmelegedés minden forrását és a hatásmérséklés céljára alkalmazható lehetőségeket figyelembe veheti; kiemeli, hogy a CO₂-kibocsátás csökkentésének alternatívája mellett hangsúlyoznia kell az olyan stratégiákat, amelyek a leggyorsabban reagálnak az éghajlatváltozás kihívásaira;
3. megjegyzi, hogy léteznek gyors fellépést biztosító szabályozási stratégiák a fluorozott szénhidrogének termelésének és felhasználásának fokozatos visszaszorítására, a koromkibocsátás és a troposzférában található ózon képzéséhez vezető gázok csökkentésére, amelyeket 2–3 éven belül elkezdhetnek, és 5–10 éven belül lényegében végrehajthatóak, és évtizedeken belül vagy még hamarabb megfelelő választ adhatnak az éghajlatváltozás kihívásaira, ez különösen egyes fluorozott szénhidrogének esetében tonnánként mindössze 5–10 centes áron elérhető, míg a szén esetében a tonnánkénti ár jelenleg meghaladja a 13 eurót;
4. megjegyzi, hogy az F-gáz rendelet formájában hozott, a fluorozott gázok csökkentését célzó hazai intézkedések a várakozásoktól elmaradtak, és ha nem foglalkozunk a (rendelet) hiányosságaival, az nagyban gyengítheti az EU tárgyalási pozícióját az UNFCCC-ben;
5. sürgeti a Bizottságot, hogy készítse el az F-gáz rendeletek felülvizsgálatát és tegyen javaslatot a fluorozott szénhidrogének termelésének és felhasználásának gyors visszaszorítására, gyorsítsa fel a különböző termékekben és alkalmazásokban található, klórozott-fluorozott szénhidrogének (HCFC-k) használatának mellőzését, továbbá vonja ki és semmisítse meg az eldobott termékekben és berendezésekben található, a sztratoszféra ózonrétegét romboló, üvegházhatást okozó gázokat;
6. üdvözli az Európai Unió elkötelezettségét arra vonatkozóan, hogy a Montreali Jegyzőkönyv értelmében támogatja a fluorozott szénhidrogének kibocsátásának csökkentésére tett lépéseket, ez jó példa az üvegházhatást okozó gázok csökkentésének nem piaci alapú megközelítésére a részes felek Durbanban megtartandó 17. konferenciáján;
7. megjegyzi, hogy a Montreali Jegyzőkönyvet aláíró összes fél legutóbbi ülése során a Bizottság az Unió tárgyalójaként támogatta az észak-amerikai államok és a Mikronéziai Szövetségi Államok javaslatának azon elvét, hogy vissza kell szorítani a fluorozott szénhidrogének használatát, és meg kell semmisíteni a melléktermékként gyártott HFC-23 gázt, és az UNFCCC Keretegyezmény résztvevőinek legutóbbi, canúni konferenciáján az EU határozatra irányuló javaslatot nyújtott be, amely a résztvevőket arra kötelezi, hogy a Montreali Jegyzőkönyv értelmében megegyezésre jussanak ebben a kérdésben az UNFCCC hatályának sérelme nélkül;
8. mivel nemrégiben megállapították, hogy a tiszta fejlesztési mechanizmus (CDM) keretében visszaéltek a HFC-23 kibocsátáscsökkentési egységek felhasználásával, sürgeti a Bizottságot, hogy keresse annak módját, hogy a sikeres Montreali Jegyzőkönyvön keresztül, nem pedig a Kiotói Jegyzőkönyv rugalmas mechanizmusainak keretében, segítse elő a HFC-23 nemzetközi szintű azonnali visszaszorítását;
9. azonnali fellépést sürget a koromkibocsátás csökkentésére, mivel az a gleccserolvadás megállításának gyorsan ható módszere, elsősorban a hó- és jégfedte régiókat befolyásoló kibocsátásokra összpontosítva, beleértve az Északi-sark, Grönland, a Himalája és Tibet gleccsereit is;

2011. szeptember 14., szerda

10. felszólítja az Uniót, hogy támogassa azokat a már létező technológiákat, amelyek drasztikusan képesek csökkenteni a koromkibocsátást; sürgeti továbbá azon szabályozások támogatását és ösztönzését, amelyek betiltják az erdők kivágását és felégetését és szigorú és rendszeres vizsgálatoknak vetik alá a járművek általi kibocsátásokat,

11. kéri, hogy a levegőszennyezésre vonatkozó rendeleteket világszerte szigorúan hajtsák végre, és alkalmazzák azokat a rendelkezésre álló technológiákat, amelyekkel csökkenthető a szén-monoxid és a nitrogén-oxid kibocsátása, mivel ez az emberi eredetű, troposzférában található ózon - mely jelentős üvegházhatású gáz - csökkenéséhez vezetne;

12. nyomatékosan sürgeti az Európai Bizottságot, hogy tájékoztassa az Európai Parlamentet arra vonatkozóan, hogy milyen lépéseket tesz ebben az irányban, és úgy pótolja be az elvesztegetett időt, hogy ezeket a szakpolitikai lehetőségeket mielőbb bevezeti a jogalkotási folyamatba;

13. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.
